

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 23-784/A/NH

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam
van 26 februari 2024 (bij vervroeging)
in de zaken 23-784/A/NH en 23-785/A/NH
naar aanleiding van de klacht van:

klaagster
gemachtigde: mr. C.J. Verhage

over:

verweeiders

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 8 januari 2023 heeft klaagsters gemachtigde namens klaagster met twee aparte klachtenformulieren bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Noord-Holland (hierna: de deken) klachten ingediend over verweeiders.

1.2 Op 13 november 2023 heeft de raad de klachtdossiers met kenmerken re/ss/23-358-2254692 en re/ss/23-359-2254696 van de deken ontvangen.

1.3 De klachten over verweeiders zijn gevoegd behandeld op de zitting van de raad van 26 januari 2024. Daarbij waren klaagster met haar gemachtigde en verweeiders aanwezig. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossiers en van de op de inventarislijsten genoemde bijlagen 1 tot en met 7.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op de klachtdossiers en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Klaagster is op 1 juni 2016 in dienst getreden bij een bedrijf (de werkgever). Zij was laatstelijk werkzaam in de functie van Sales Manager New business. In oktober 2022 heeft klaagster zich ziekgemeld met burn-out gerelateerde klachten.

2.3 Vanaf februari 2023 is er met de werkgever onderhandeld over het (mogelijk) aangaan van een vaststellingsovereenkomst, die op 26 april 2023 door beide partijen voor akkoord is ondertekend. Tijdens deze onderhandelingen is klaagster bijgestaan door haar gemachtigde en de werkgever door verweerder 1.

2.4 Op grond van de vaststellingsovereenkomst (VSO) is de arbeidsovereenkomst van klaagster met de werkgever op 1 juni 2023 met wederzijds goedvinden beëindigd. De werkgever heeft klaagster daarbij ontslagen uit het concurrentiebeding. Daarnaast is overeengekomen dat klaagster een beëindigingsvergoeding zou ontvangen ter hoogte van € 12.500,- die de werkgever binnen 30 dagen na einddatum (en dus

uiterlijk op 30 juni 2023) diende te voldoen. Verder is overeengekomen dat klaagster de door werkgever ter beschikking gestelde leaseauto in private lease zou overnemen. Tot slot is geheimhouding overeengekomen over de getroffen beëindigingsovereenkomst en over de onderneming van de werkgever en hebben partijen elkaar finale kwijting verleend, zodra uitvoering is gegeven aan de uit de vaststellingsovereenkomst voortvloeiende verplichtingen.

2.5 Per 1 juni 2023 is klaagster als commercieel directeur in dienst getreden bij een ander bedrijf op basis van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd van 12 maanden.

2.6 Na aanvang van klaagsters nieuwe arbeidsovereenkomst heeft de werkgever verweerder 1 de vraag gesteld in hoeverre klaagster in strijd handelde met het geheimhoudingsbeding en/of door haar toedoen de werkgever onrechtmatige concurrentie werd aangedaan.

2.7 Verweerder 1 heeft de werkgever hierover geadviseerd in zijn memorandum van 6 juni 2023. Hij schrijft zijn cliënt hierover:

“(…) Via een relatie heeft [de werkgever] kennisgenomen van het feit dat [klaagster] contact heeft opgenomen met (haar contactpersoon van) deze klant. Daarbij geeft [klaagster] aan te beginnen bij een nieuwe werkgever waarbij zij aangeeft wat deze nieuwe werkgever doet en welke producten worden geproduceerd. Ze sluit af met het bedanken voor de fijne samenwerking waarbij zij de hoop uitspreekt de contactpersoon nog een[s] tegen te komen. (…) Vraag is in hoeverre [klaagster] hiermee handelt in strijd met de meergenoemde geheimhoudingsbepaling en/of [de werkgever] onrechtmatig concurrentie wordt aangedaan. (…) Er is (…) geen sprake van overtreding van het geheimhoudingsbeding uit de VSO; (…) Het moge duidelijk zijn dat het bericht van [klaagster] ook niet als onrechtmatige concurrentie kan worden gekwalificeerd. (…) Omdat [klaagster] kennelijk wat opportunistisch relaties van [de werkgever] benadert is het wellicht wel van belang de grenzen af te bakenen. In dat kader treffen jullie bijgaande een conceptbrief die jullie op eigen briefpapier aan [klaagster] zouden kunnen sturen. Zie het als een vorm van waarschuwing vooraf waardoor achteraf niet kan worden gesteld dat men geen wetenschap had. (…)”

2.8 Bij brief van 7 juni 2023 heeft de werkgever klaagster geschreven, voor zover relevant:

“Via verschillende relaties bereiken ons berichten dat door jou contact met hen is opgenomen. In dat kader thans als volgt. In de op 26 april jl. gesloten overeenkomst zijn verplichtingen overeengekomen die ook na afloop van het dienstverband blijven bestaan. Zo geldt dat wij nauwgezet in de gaten houden of niet wordt gehandeld in strijd met (…) de vaststellingsovereenkomst (het geheimhoudingsbeding). Mochten wij daarin op enige onregelmatigheid stuiten, zullen wij direct de overeengekomen dagboete van € 500,- opeisen. Bovendien wijzen wij je dringend op het feit dat het ontslag uit je concurrentiebeding niet betekent dat je daarmee vrijelijk onze relaties kunt benaderen. Wanneer wij vaststellen dat jij stelselmatig, doelgericht en bewust onze klanten benadert op basis van bij ons opgedane kennis geldt dit als onrechtmatig en zullen wij onmiddellijke (rechts)maatregelen treffen om onze bedrijfsbelangen te beschermen en onze schade te verhalen. We gaan ervan uit dat je het gelet op de ernstige gevolgen daarvan niet zover laat komen.”

2.9 Onbedoeld heeft de werkgever met deze brief van 7 juni 2023 ook het memorandum van verweerder 1 van 6 juni 2023 aan klaagster meegestuurd.

2.10 Bij e-mail van 26 juni 2023 heeft verweerder 1 klaagster een sommatiebrief van eveneens 26 juni 2023 gestuurd waarin hij klaagster namens de werkgever, voor zover relevant, het volgende schrijft:

“Cliënte heeft u reeds eerder (op 7 Juni jl.) aangeschreven (...) met betrekking tot het benaderen van haar relaties. Inmiddels heeft cliënte van meerdere relaties verklaringen en opnamen ontvangen waaruit blijkt dat u hen stelselmatig en doelbewust benader[t] op basis van kennis die u heeft opgedaan in de onderneming van cliënte ten einde met hen een (middellijke) commerciële relatie aan te gaan. U (en/of uw huidige werkgever) handelt daarmee onrechtmatig en wordt hierbij aansprakelijk gesteld voor de schade die cliënte hierdoor lijdt, heeft geleden en nog zal lijden. U wordt dan ook verzocht en gesommeerd om per direct het benaderen van de relaties van cliënte te staken en gestaakt te houden en dit uiterlijk binnen vijf dagen na dagtekening dezes schriftelijk en gericht aan mi.in kantooradres te bevestigen. Indien niet, niet tijdig of niet volledig aan deze sommatie wordt voldaan heb ik van cliënte de opdracht passende rechtsmaatregelen te nemen waarbij niet kan worden uitgesloten dat van u een dwangsom zal worden geëist van € 1.000,- per keer dat u onrechtmatig relaties benaderd. (...)

Voorts heeft u vooralsnog niet voldaan aan uw verplichtingen (...) van de vaststellingsovereenkomst d.d. 26 april 2023: hoewel u de leaseauto onverminderd gebruikt is deze nog altijd niet door u in private lease overgenomen. Als gevolg daarvan lopen de kosten van cliënte met betrekking tot de leaseauto nog altijd door terwijl de arbeidsovereenkomst reeds per 1 jun jl. is geëindigd. Om die reden is cliënte gedwongen haar verplichtingen jegens u op te schorten (o.m. uit hoofde van voornoemde vaststellingsovereenkomst) tot u aan uw verplichting tot overname van de leaseauto hebt voldaan. Indien niet binnen een termijn 10 werkdagen na dagtekening dezes de leaseauto door u is overgenomen verkeert u bovendien in verzuim en zal de vergoedbare schade van cliënte worden verrekend met bv. het saldo van de beëindigingsvergoeding. (...)

2.11 Bij e-mail van 27 juni 2023 heeft de gemachtigde van klagster namens klagster op de brief van 26 juni 2023 gereageerd. Hierin schrijft hij, voor zover relevant:

“(...) Allereerst merk ik op dat u zich rechtstreeks heeft gewend tot mijn cliënte (...) terwijl u weet dat ik haar belangen als advocaat behartig. Evenmin heeft u mij een afschrift van uw e-mail met bijlage toegestuurd (ook niet op cc). Door zo te handelen handelt u aantoonbaar in strijd met artikel 25 van de Gedragsregels advocatuur. Los dat het voorgaande, dat op zichzelf al kwalijk en tuchtrechtelijk verwijtbaar is, meent u [klagster] op een intimiderende en bedreigende manier aan te (kunnen of moeten) schrijven. Daarbij neemt u namens uw cliënte – [de werkgever] - het standpunt in dat [klagster] op onrechtmatige wijze [de werkgever] beconcurrereert. Behalve dat dit door [klagster] uitdrukkelijk wordt betwist, neemt u een standpunt in waarvan u weet da dit juridisch gezien onjuist en onhoudbaar is. In dat verband verwijs ik naar uw eigen memorandum van 6 juni 2023 en welk memorandum [de werkgever] heeft meegestuurd als bijlage bij haar brief van 7 juni 2023 aan [klagster]. In uw memorandum merkt u terecht op dat er geen sprake is van overtreding van het geheimhoudingsbeding en naar uw mening is ook geen sprake van onrechtmatige concurrentie. (...)

2.12 Bij e-mail van 30 juni 2023 (11:22 uur) heeft de gemachtigde van klagster verweerder 1 in vervolg op zijn e-mail van 27 juni 2023 een op 20 juni 2023 door de echtgenoot van klagster ondertekende private leaseovereenkomst toegezonden en geschreven dat er gelet hierop geen reden was voor de werkgever de verplichtingen van de overeengekomen VSO op te schorten en dat de beëindigingsvergoeding die dag bijgeschreven moest zijn op de bankrekening van klagster.

2.13 Nadat de gemachtigde van klagster een out of office reply had ontvangen van

verweerder 1 met het bericht dat verweerder 2 de praktijk voor hem waarnam, heeft hij zijn e-mail van 30 juni 2023 diezelfde dag om 11:30 uur aan verweerder 2 gestuurd met het verzoek om de e-mail zo spoedig mogelijk onder de aandacht van de werkgever te brengen.

2.14 Bij e-mail van 30 juni 2023 (13:30 uur) heeft verweerder 2 namens de werkgever gereageerd op de e-mail van de gemachtigde van klaagster. Hij schrijft dat de werkgever een vordering heeft op klaagster van € 15.076,- vanwege het afkopen van het leasecontract van de auto en dat dit bedrag wordt verrekend met de nog uit te keren beëindigingsvergoeding van klaagster. Hij sommeert klaagster namens de werkgever een bedrag van € 9.472,50 binnen acht dagen over te maken op de derdenrekening van zijn kantoor. Als bijlage stuurt verweerder 2 een specificatie mee waaruit volgt hoe de werkgever tot dit bedrag is gekomen.

2.15 Bij e-mail van 30 juni 2023 (15:01 uur) heeft de gemachtigde van klaagster verweerder 2 bericht dat klaagster en hij onaangenaam verrast zijn door zijn e-mail. Partijen hadden namelijk niets afgesproken over een eventuele afkoopboete en deze boete is ook niet opgelegd door Leaseplan aan de werkgever omdat het leasecontract juist door haar in privé was overgenomen. Voor het geval aan de werkgever wel een afkoopboete zou zijn opgelegd, hetgeen de werkgever dan moet bewijzen met een factuur, dan zou deze boete niet voor rekening van klaagster mogen komen, aangezien dat niet is afgesproken en partijen in de VSO expliciet finale kwijting hebben afgesproken.

2.16 Verweerder 2 heeft op 3 juli 2023 (11:15 uur) per e-mail namens de werkgever geantwoord, voor zover relevant: “Uw cliënte stelt zich kennelijk op het standpunt dat zij niet gehouden zou zijn de kosten gemoeid met de overname van de leaseauto in private lease te voldoen. Een standpunt dat bevreemdt, nu partijen dit in het kader van de VSO zijn overeengekomen waarna uw cliënte (...) rechtstreeks in contact met [de werkgever] (na overleg met Leaseplan over de beëindigingsvergoeding) zelf ook heeft aangegeven de (bruto) transitievergoeding voor deze kosten te willen aanwenden. (...)”

2.17 De gemachtigde van klaagster heeft bij e-mail van eveneens 3 juli 2023 (16:34 uur) haar standpunt gehandhaafd dat de werkgever ten onrechte stelt dat de afkoopboete voor rekening van klaagster komt. Hij schrijft voor zover relevant: “Uw e-mail van eerder vandaag besprak ik inmiddels met [klaagster] en haar echtgenoot, (...). (...) Naar ik begrijp is er wat verwarring ontstaan voor wat betreft de overname van het leasecontract. Omdat het maandelijkse leasetarief ingeval van private lease een stuk hoger is dan het tarief dat Leaseplan bij [de werkgever] maandelijks in rekening brengt, is gezocht naar een alternatieve oplossing die in financiële zin gunstiger zou uitpakken voor [klaagster] en [haar echtgenote]. Het (...) voorgestelde alternatief kwam erop neer dat [de werkgever] - zijnde contractpartner van Leaseplan - de leaseovereenkomst zou afkopen tegen de afkoopboete van ruim EUR 15.076,- waarna de leaseauto aansluitend zou worden gekocht door [klaagster] en [haar echtgenoot] en wel tegen een overnamesom van ongeveer EUR 27.500,-. Dit alternatief zou dan in de plaats komen van het private leasecontract. Omdat [de werkgever] zich niet akkoord heeft verklaard met het (...) voorgestelde alternatief, is op 22 juni 2023 alsnog de private leaseovereenkomst ondertekend en retour gestuurd aan Leaseplan. [De echtgenoot] en [klaagster] hebben derhalve in private lease de leaseauto overgenomen en zich gehouden aan hetgeen is afgesproken in (...) de VSO. (...)” Zonder op deze e-mail te reageren is de werkgever op 4 juli 2023 alsnog tot betaling van de beëindigingsvergoeding overgegaan.

2.18 Op 8 januari 2023 heeft klagsters gemachtigde namens klagster met twee aparte klachtenformulieren bij de deken klachten ingediend over verweerders.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerders tuchtrechtelijk verwijtbaar hebben gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet.

Verweerder 1 (23-784/A/NH)

3.2 klagster verwijt verweerder 1 het volgende:

a) verweerder 1 heeft zich rechtstreeks tot klagster gewend, terwijl zij bijstand had van een advocaat;

b) verweerder 1 heeft klagster geïntimideerd en onheus bejegend op basis van informatie waarvan hij wist, althans behoorde te weten dat deze onjuist is.

Verweerder 2 (23-785/A/NH)

3.3 Klagster verwijt verweerder 2 dat hij klagster heeft geïntimideerd en onheus heeft bejegend op basis van informatie waarvan hij wist, althans behoorde te weten dat deze onjuist is.

4 VERWEER

4.1 Verweerders hebben ieder apart verweer gevoerd tegen de klacht. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

Toetsingskader

5.1 De klachten van klagster hebben betrekking op het handelen van verweerders als advocaat en (waarnemend) advocaat van de wederpartij van klagster.

5.2 Uitgangspunt is dat die advocaat veel vrijheid heeft om de belangen van zijn cliënten te behartigen op de wijze als hem in overleg met zijn cliënten goeddunkt.

Deze vrijheid is niet absoluut, maar kan onder meer beperkt worden doordat (a) de advocaat geen feiten mag poneren waarvan hij de onwaarheid kent of redelijkerwijs kan kennen, (b) de advocaat bij de behartiging van de belangen van zijn cliënten de belangen van de wederpartij niet onnodig of onevenredig mag schaden zonder redelijk doel. Daarbij geldt verder dat de advocaat de belangen van zijn cliënten dient te behartigen aan de hand van het feitenmateriaal dat zijn cliënten hem verschaffen, en dat hij in het algemeen mag afgaan op de juistheid daarvan en slechts in uitzonderingsgevallen gehouden is de juistheid daarvan te verifiëren. De advocaat behoeft in het algemeen niet af te wegen of het voordeel dat hij voor zijn cliënten wil bereiken met de middelen waarvan hij zich bedient, opweegt tegen het nadeel dat hij daarmee aan de wederpartij toebrengt. Wel moet de advocaat zich onthouden van middelen die op zichzelf beschouwd ongeoorloofd zijn of die, zonder dat zij tot enig noemenswaardig voordeel van zijn cliënt strekken, onevenredig nadeel aan de wederpartij toebrengen.

5.3 De tuchtrechter is verder niet gebonden aan de gedragsregels, maar die regels kunnen, gezien het open karakter van artikel 46 Advocatenwet, daarbij wel van belang zijn. Of sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen hangt af van de feitelijke omstandigheden en wordt door de tuchtrechter per geval beoordeeld.

Klachtonderdeel a) over verweerder 1

5.4 In dit klachtonderdeel verwijt klagster verweerder 1 dat hij zich in strijd met gedragsregel 25 op 26 juni 2023 rechtstreeks tot klagster heeft gewend, terwijl hij wist dat klagster door haar gemachtigde werd bijgestaan. Verweerder heeft de gemachtigde van klagster ook niet in cc meegenomen.

5.5 De raad overweegt het volgende. Gedragsregel 25 lid 1 bepaalt dat de advocaat zich met een partij betreffende een aangelegenheid, waarin deze naar hij weet door een advocaat wordt bijgestaan, niet anders in verbinding stelt dan door tussenkomst van die advocaat, tenzij deze laatste hem toestemming geeft rechtstreeks met die partij in verbinding te treden. Deze regel geldt onverminderd wanneer de bedoelde partij zich tot de advocaat wendt. Gedragsregel 25 lid 2 bepaalt dat, in afwijking van het eerste lid, de advocaat die een aanzegging met rechtsgevolg doet, dat rechtstreeks aan een partij mag doen, mits met gelijktijdige verzending van een afschrift aan diens advocaat en op voorwaarde dat de mededeling aan een partij beperkt blijft tot deze aanzegging met rechtsgevolg. Indien de advocaat het beoogde rechtsgevolg ook kan bereiken door zijn brief alleen aan de advocaat van een partij te zenden, geldt voormelde uitzondering niet.

5.6 Vaststaat dat verweerder 1 zich bij brief van 26 juni 2023 rechtstreeks tot klagster heeft gewend, zonder dat de gemachtigde van klagster hiervoor toestemming had gegeven. Verweerder 1 heeft aangevoerd dat de zaak waarin hij namens de werkgever tegen klagster optrad was afgerond, waardoor het niet vaststond dat klagster nog steeds door haar gemachtigde werd bijgestaan. Het was niet zijn bedoeling om de gemachtigde van klagster te passeren. Ter zitting heeft verweerder erkend dat het niet juist was zich rechtstreeks tot klagster te wenden en dat hij achteraf gezien niet begrijpt waarom hij dit zo heeft gedaan. De raad overweegt dat de brief van 26 juni 2023 duidelijk zag op de kwestie waarin klagster door haar gemachtigde werd bijgestaan, aangezien deze (deels) ging over nakomen van de VSO. Verweerder 1 had, zoals hij derhalve zelf ook heeft erkend, klagster dan niet ook niet rechtstreeks mogen aanschrijven. Bij twijfel over de vraag of klagsters gemachtigde haar nog bijstond, had hij op z'n minst genomen moeten navragen of dat nog zo was. Dit heeft verweerder ook niet gedaan. Van een uitzondering op grond van gedragsregel 25 lid 2 is bovendien geen sprake. De brief van 26 juni 2023 bevat geen aanzegging met rechtsgevolg. De sommatie om binnen 10 werkdagen de leaseauto in private lease over te nemen bij gebreke waarvan de vergoedbare schade zou worden verrekend met de beëindigingsvergoeding, kan niet worden gekwalificeerd als een dergelijke aanzegging met rechtsgevolg. Dit geldt ook voor de aansprakelijkheidsstelling en de sommatie om het benaderen van relaties te staken. Ook als de brief echter wel had kunnen worden aangemerkt als een aanzegging met rechtsgevolg, dan had verweerder 1 klagsters gemachtigde in de CC moeten zetten en ook dat is niet gebeurd. De raad komt hiermee tot de slotsom dat verweerder 1 in strijd met gedragsregel 25 heeft gehandeld hetgeen hem tuchtrechtelijk te verwijten valt. Klachtonderdeel a) is hiermee gegrond.

Klachtonderdeel b) over verweerder 1

5.7 In dit klachtonderdeel verwijt klagster verweerder 1 onbetamelijk te hebben gehandeld, omdat zijn brief van 26 juni 2023 (waarvan de inhoud bij randnummer 2.10 voor zover relevant is weergegeven) aan klagster uiterst intimiderend en bedreigend was. Klagster is naar eigen zeggen erg geschrokken van deze brief. Klagster betwist dat zij de werkgever op onrechtmatige wijze heeft beconcurrereerd. Het ligt volgens klagster op de weg van de werkgever om haar gelijk te bewijzen en opnamen en verklaringen van relaties over te leggen. Klagster veronderstelt dat er geen opnamen en verklaringen zijn en dat dit enkel zo in de brief staat om haar angst in te boezemen. Verweerder 1 had de juistheid van het bestaan van deze verklaringen en opnamen bij verweerder 1 moeten verifiëren. In het bijzonder omdat verweerder 1 in zijn memorandum van 6 juni 2023 nog schrijft dat klagster geen overtreding had begaan. Amper 20 dagen later beschuldigt verweerder 1 klagster vervolgens op

uiterst intimiderende wijze expliciet van onrechtmatige concurrentie en wordt zij aansprakelijk gesteld voor alle schade die de werkgever lijdt en nog zal lijden.

5.8 Naar het oordeel van de raad heeft verweerder 1 met zijn brief van 26 juni 2023 niet de grenzen overschreden van de vrijheid die hij als advocaat van de wederpartij van klaagster had. Hoewel de zakelijke toonzetting van verweerders brief als intimiderend kan zijn ervaren door klaagster, zeker met de dikgedrukte zinsneden, is naar het oordeel van de raad van ongepast bedreigende bewoordingen geen sprake. Als partijdige belangenbehartiger behartigde verweerder de belangen van de werkgever en stond het hem vrij zijn brief op deze manier te formuleren. Hij mocht daarbij ook afgaan op de informatie die de werkgever hem had verstrekt over het benaderen door klaagster van verschillende relaties van de werkgever. De raad is niet gebleken van een uitzonderingssituatie waarin verweerder 1 gehouden was de juistheid van die informatie te verifiëren. Dat verweerder 1 in zijn memorandum van 6 juni 2023 over het door klaagster schenden van het geheimhoudingsbeding een tegengesteld standpunt had ingenomen, leidt niet tot een ander oordeel. In de 20 dagen (tussen 6 juni 2023 en 26 juni 2023) kan de situatie hierover zijn gewijzigd. Van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen is dan ook geen sprake. Klachtonderdeel b) is dan ook ongegrond.

Klacht over verweerder 2

5.9 Klaagster verwijt verweerder 2 dat hij haar heeft geïntimideerd op basis van informatie waar hij wist, althans behoorde te weten dat deze onjuist is. Verweerder 2 heeft zich bij e-mail van 30 juni 2023 tot klaagsters gemachtigde gewend en gesteld dat de werkgever een vordering op klaagster had van € 15.076,-, vanwege het afkopen van het leasecontract door de werkgever, welke vordering zou worden verrekend met de beëindigingsvergoeding. Partijen hadden echter niets afgesproken over een eventuele afkoopboete. Bovendien kon deze boete ook niet zijn opgelegd door het leasebedrijf, omdat klaagsters echtgenoot de auto in privé lease had overgenomen. Had verweerder 2 bewijs hiervan opgevraagd bij de werkgever dan was hem duidelijk geworden dat er van een afkoopboete geen sprake was. Klaagsters gemachtigde heeft dit aan verweerder 2 uitgelegd en daarbij het door klaagsters echtgenoot ondertekende leasecontract meegestuurd. Zonder hierop nog te reageren - volgens klaagster waarschijnlijk omdat verweerder 2 zich van zijn fout bewust was - is de werkgever vervolgens op 4 juli 2023 tot betaling van de beëindigingsvergoeding overgegaan. Klaagster meent dat verweerder 2 zich door de werkgever heeft laten verleiden tot het doen van intimiderende aanschrijvingen terwijl hij wist, althans had behoren te weten, dat de inhoud juridisch onjuist en onhoudbaar is.

5.10 De raad overweegt het volgende. Uit gedragsegel 8 volgt dat een advocaat de belangen van zijn cliënt dient te behartigen aan de hand van het feitenmateriaal dat zijn cliënt hem verschafft en dat hij in het algemeen mag afgaan op de juistheid van dat feitenmateriaal en slechts in uitzonderingsgevallen gehouden is de juistheid daarvan te verifiëren. Van schending van deze regel is slechts sprake indien een advocaat feitelijke gegevens verstrekt waarvan hij weet, althans behoort te weten dat die onjuist zijn. Dat is niet het geval indien blijkt dat de advocaat is uitgegaan van de juistheid van de stellingen van zijn cliënt en dat hij ook geen reden heeft gehad om daaraan te twijfelen.

5.11 Verweerder heeft aangevoerd dat hij niet wist en ook niet hoefde te weten dat klaagster geen afkoopboete ter hoogte van € 15.076,- verschuldigd was. Zijn mededeling hierover aan klaagsters gemachtigde berustte op een misverstand, zoals ook de gemachtigde van klaagster bij e-mail van 3 juli 2023 schrijft. De raad volgt verweerder niet in dit standpunt en overweegt hiertoe het volgende. Van verweerder 2

als waarnemer in afwezigheid van verweerder 1 mag verwacht worden dat (ook) hij kennis heeft van het dossier. Het dossier bevatte een ondertekende VSO waarin staat dat klaagster de leaseauto in private lease zou overnemen en dat tussen partijen verder finale kwijting was overeengekomen. Over een afkoopboete bij het overnemen van het private leasecontract staat niets in de VSO. Bij e-mail van 30 juni 2023 (11:22 uur) heeft de gemachtigde van klaagster de op 20 juni 2023 door de echtgenoot van klaagster ondertekende private leaseovereenkomst eerst aan verweerder 1 en daarna ook rechtstreeks aan verweerder 2 toegezonden. Deze gegevens hadden bij verweerder 2 op z'n minst genomen vragen moeten oproepen over de herkomst van de afkoopboete van € 15.076,-. De raad is dan ook van oordeel dat in dit specifieke geval de uitzonderingsregel geldt waarbij van hem als advocaat had mogen worden verwacht dat hij de informatie van zijn cliënt over deze niet mis te verstane vordering verifieerde voordat hij hierover zijn e-mail van 30 juni 2023 (13:30 uur) aan klaagsters gemachtigde zond. Ook rekent de raad verweerder aan dat hij niet meer namens de werkgever heeft gereageerd op de e-mail van klaagsters gemachtigde van 3 juli 2023 waarin hij toelicht waarom de vordering van de werkgever onjuist is.

5.12 De raad komt tot de slotsom dat verweerder met zijn e-mail van 30 juni 2023 in strijd met gedragsregel 8 heeft gehandeld en daarmee de grenzen van het betamelijke heeft overschreden. De klacht over verweerder 2 is daarmee gegrond.

6 MAATREGEL

6.1 De raad heeft de klacht over verweerder 1 (met kenmerk 23-784/A/NH) gedeeltelijk gegrond verklaard en de klacht over verweerder 2 (met kenmerk 23-785/A/NH) gegrond verklaard. De raad ziet op grond van voorgaande feiten en omstandigheden aanleiding om aan verweerders een maatregel op te leggen. De raad is van oordeel dat een waarschuwing op zijn plaats is.

7 GRIFFIERECHT EN KOSTENVEROORDELING

7.1 Omdat de raad de klacht van klaagster over verweerder 1 gedeeltelijk gegrond verklaart en over verweerder 2 gegrond verklaard, moeten verweerders op grond van artikel 46e lid 5 Advocatenwet het door klaagster betaalde griffierecht van ieder € 50,- (in totaal € 100,-) aan haar vergoeden binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden. Klaagster geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing haar rekeningnummer schriftelijk aan verweerders door.

7.2 Nu de raad een maatregel oplegt, zal de raad verweerders daarnaast ieder op grond van artikel 48ac lid 1 Advocatenwet veroordelen in de volgende proceskosten:

- a) (de helft van) € 25,- reiskosten aan klaagster
- b) € 750,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten en
- b) € 500,- kosten van de Staat.

7.3 Verweerders moeten het bedrag van (ieder de helft van) € 25,- aan reiskosten binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, betalen aan klaagster. Klaagster geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing zijn rekeningnummer schriftelijk aan verweerders door.

7.4 Verweerders moeten ieder het bedrag van € 1.250,- (het totaal van de in 7.2 onder b en c genoemde kosten) binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, overmaken naar rekeningnummer IBAN: NL85 INGB 0000 079000, BIC: INGBNL2A, Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling raad van discipline" en het zaaknummer.

BESLISSING

In de zaak 23-784/A/NH over verweerder 1

De raad van discipline:

- verklaart klachtonderdeel a) gegrond;
- verklaart klachtonderdeel b) ongegrond;
- legt aan verweerder 1 de maatregel van waarschuwing op;
- veroordeelt verweerder 1 tot betaling van het griffierecht van € 50,- aan klagster;
- veroordeelt verweerder 1 tot betaling van de reiskosten van (de helft van) € 25,- aan klagster, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.3;
- veroordeelt verweerder 1 tot betaling van de proceskosten van € 1.250,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.4.

In de zaak 23-785/A/NH over verweerder 2

De raad van discipline:

- verklaart de klacht gegrond;
- legt aan verweerder 2 de maatregel van waarschuwing op;
- veroordeelt verweerder 2 tot betaling van het griffierecht van € 50,- aan klagster;
- veroordeelt verweerder 2 tot betaling van de reiskosten van (de helft van) € 25,- aan klagster, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.3;
- veroordeelt verweerder 2 tot betaling van de proceskosten van € 1.250,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.4.

Aldus beslist door mr. C.S. Schoorl, voorzitter, mrs. M.J.E. van den Bergh en J.H. Stek, leden, bijgestaan door mr. N. Borgers-Abu Ghazaleh als griffier en uitgesproken in het openbaar op 26 februari 2024.

Griffier Voorzitter

Verzonden op: 26 februari 2024